

Trump vagy Biden

2020 augusztus 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szoros lesz.

Szerintem szoros lesz. Mármost a november 3-i amerikai elnökválasztás. 2016-ban *Donald Trump* ügyesen elorozta a győzelmet az esélyesebb *Hillary Clinton* elől, a küzdelem szorosságát jelzi, hogy bár az elektorok összegyűjtésében Trump végzett az élen (304-227), Clinton mégis hárommillióval több szavazatot kapott.

Elképzelték, hogy most még kiélezettebb lesz a verseny.

Amikor az esélyeket mérlegeljük, figyelembe kell vennünk, hogy az amerikai elnökválasztáson hivatalban lévő elnök ellen rendszerint úgy tud győzni a kihívó, ha komplex módon hordoz különféle markáns személyiségjegyeket, képzeteket.

Önmagában az, hogy valaki az elit tagja és a pártja bizalmát élvezzi, nem elegendő. Pontosán ez a fő probléma Joe Bidennél, nála jellegtelenebb, szürkébb elnökjelöltre hirtelenjében nem is emlékszünk. Nem pusztán magas életkora a probléma, de technokrata alkata, súlytalansága John Kerry legrosszabb formáját idézi, pedig utóbbi sem volt akárki a szürkék hegédse versenyben. A demokraták voltaképpen már indulásnál elveszítették a kezdeményezés lehetőségét: nem tudtak, nem akartak fiatal vagy legalábbis markánsan különböző (nő, fekete, szocialista) jelöltet állítani Trump ellen, így részben az elnök kottájából játszanak majd a következő hónapokban.

Van egy terület, ahol Trump kiválóan teljesített – volna. Ez a gazdaság: ha nincs a koronavírus, mára már látszanának az első elnöki ciklus eredményei. Mindenesetre kiderült, hogy az amerikai elnök konfrontatív Kína- és EU-ellenes fellépése valóban amerikai munkahelyekre és százalékokra váltható.

Kevésbé sikeres, nem különösebben jó, nem különösebben elmarasztalható Trump külpolitikája. Bár az Obama-korszakhoz képest a Közel-Kelet csendesebb, a koreai rendezés megtorpant, ami fájó lehet az elnöknek, hiszen személyes ügyként kezelte, hogy a végeláthatatlan tüzszünet állapotából kibillentse a feleket.

Oroszországgal kapcsolatosan Trumpnak különösen óvatosnak kellett lennie, hiszen elnökségét a kezdetektől körüllejték a vélt vagy valós orosz beavatkozásról szóló hírek. A végül sikertelen impeachment is a térséghez kapcsolódik, az elnök majdnem ráfázott, hogy a kettőnél jobban ambicionálta magát Joe Biden fiának ukrainai megbüntetésében.

Időközben Trump éppen megpróbálja túlélni az amerikai történelem egyik legnagyobb belső, polgárháborúval fenyegető zavargássorozatát. A jelek szerint minden békében eltöltött óra, nap, hét tetszíthető. A felmérések szerint a zavargásokból sem nagyon rosszul, sem nagyon jól nem jött ki: hívei ugyanúgy istenítik, mint azelőtt, a baloldal szemében pedig továbbra is vörös posztó. Ez még akkor is így van, ha a szövetségi erőket kivezénylése sok republikánus szerint sem az évszázad ötlete.

Az elnök sok hibát vétett a koronavírus kezelésében (leginkább összevissza beszélt, és kiderült, hogy alapvetően teendők, körülmények sincs tudomása), de novemberre, a sorsdöntő választásra talán elmúlik az elsődleges sokkhatás az amerikai társadalomban. Másként gondolja ezt a The Washington Post, amely valósággal szuggerálja olvasóiba, hogy vagy a járványkezelés, vagy Trump – de ez a lendület is alábbhagyhat abban a pillanatban, ha novemberig amerikai kutatóknak sikerülne elállítani elsőként a vírus ellenszerét.

Érdekes felvetése volt Trumpnak, hogy a vírus miatti levélszavazatok segítségével ellenfelei elcsalhatják a választást, ezért legjobb volna elhalasztani az egészet. Azt maga az elnök is tudhatta, hogy ebből semmi sem lesz, hiszen az Egyesült Államokban még háború idején is választottak, ráadásul a republikánus többség szenátusnak sincs igénye az elképzelés. Hogy Trump mégis belengette ötletét, arra az lehet a magyarázat, hogy választási stratégiájában a túoldal csalo szándékaira, hazugságainak leleplezésére igyekszik majd koncentrálni. Hogy ez elég lesz-e, majd kiderül.

A novemberi választást alkalmasint az döntheti el, ami minden választást eldöntött az amerikai történelemben: ki tud több billegő államot elhozni a másiktól. Olyan helyeken, mint Florida, Ohio, Pennsylvania, ahol akár néhány ezer szavazaton múlhat a siker, a majdani győztesnek nemigen szabadna kikapnia.

És elég egyetlen botlás valamelyik nagyobb államban: a holtbiztos republikánusnak látszó Texasban például még Hillary Clinton is összekapart 43 százalékot, szóval ki tudja, történik-e olyan esemény az elkövetkezendő hónapokban, hogy a meglévő alapra a demokraták (vagy máshol fordítva, a republikánusok) sikerrel fel tudják építeni a maguk kampányát. Sok helyütt olyan kiegyenlített a verseny, hogy semmilyen felmérés, előrejelzés nem igazíthat el bennünket az utolsó pillanattig. Bizony, meg kell majd várnunk az első eredményeket.

Szoros lesz.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
